Recommendation (No. 169) Concerning Employment Policy

The General Conference of the International Labour Organisation,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its Seventieth Session on 6 June 1984, and

Noting the existing international standards contained in the Employment Policy Convention and Recommendation, 1964, as well as in other international labour instruments relating to certain categories of workers, in particular the Workers with Family Responsibilities Convention and Recommendation, 1981, the Older Workers Recommendation, 1980, the Migration for Employment Convention and Recommendation (Revised), 1949, the Migrant Workers (Supplementary Provisions) Convention, 1975, and the Migrant Workers Recommendation, 1975,

Recalling the responsibility of the International Labour Organisation, resulting from the Declaration of Philadelphia, to examine and consider the bearing of economic and financial policies upon employment policy in the light of the fundamental objective that "all human beings, irrespective of race, creed or sex, have the right to pursue both their material wellbeing and their spiritual development in conditions of freedom and dignity, of economic security and equal opportunity",

Recalling that the International Covenant on Economic, Social and Cultural Rights, adopted by the United Nations General Assembly in 1966, provides for the recognition of inter alia "the right to work, which includes the right of everyone to the opportunity to gain his living by work which he freely chooses or accepts", and for the taking of appropriate steps to achieve progressively the full realisation of, and to safeguard, this right,

Recalling also the provisions of the Convention on the Elimination of All Forms of Discrimination against Women, adopted by the United Nations General Assembly in 1979,

Recognising, in the light of increasing interdependence within the world economy

ILO:s rekommendation (nr. 169) om sysselsättningspolitik

Internationella arbetsorganisationens allmänna konferens,

som har sammankallats till Genève av styrelsen för internationella arbetsbyrån och samlats där den 6 juni 1984 till sitt sjuttionde möte,

uppmärksammar gällande internationella normer i såväl 1964 års konvention och rekommendation om sysselsättningspolitik som i andra ILO-instrument angående vissa kategorier av arbetstagare, särskilt 1981 års konvention och rekommendation om arbetstagare med familjeansvar, 1980 års rekommendation om äldre arbetstagare, 1949 års konvention och rekommendation (reviderad) om migrerande arbetare, 1975 års konvention (tilläggsbestämmelser) om migrerande arbetstagare samt 1975 års rekommendation om migrerande arbetstagare,

hänvisar till internationella arbetsorganisationens skyldighet enligt Philadelphiadeklarationen att pröva och överväga den ekonomiska och finansiella politikens inverkan på sysselsättningspolitiken i förhållande till huvudmålet att "alla människor, oavsett ras, religion eller kön, äga rätt att i frihet, ekonomisk trygghet och under lika förutsättningar arbeta i det materiella välståndets och den kulturella utvecklingens tjänst",

erinrar om att den internationella konventionen om ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter, som antogs av Förenta nationernas generalförsamling år 1966, innehåller bestämmelser angående erkännande av bl.a. "rätten till arbete, vari inbegrips rätten för envar till möjlighet att förtjäna sitt uppehälle genom arbete, som han fritt valt eller antagit", och angående vidtagande av lämpliga åtgärder för att gradvis till fullo förverkliga och trygga denna rätt,

erinrar även om bestämmelserna i den av Förenta nationernas generalförsamling år 1979 antagna konventionen om avskaffande av all slags diskriminering av kvinnor,

erkänner att det mot bakgrund av det växande inbördes beroendet i världsekonomin

and of low economic growth rates in recent years, the need to coordinate economic, monetary and social policies at the national and international levels, to strive for the reduction of disparities between developed and developing countries and for the establishment of the new international economic order, in order to make the fullest possible use of resources for development and for the creation of employment opportunities, and thus to combat unemployment and underemployment,

Noting the deterioration of employment opportunities in most industrialised and developing countries and expressing the conviction that poverty, unemployment and inequality of opportunity are unacceptable in terms of humanity and social justice, can provoke social tension and thus create conditions which can endanger peace and prejudice the exercise of the right to work, which includes free choice of employment, just and favourable conditions of work and protection against unemployment,

Considering that the Employment Policy Convention and Recommendation, 1964, should be placed in the wider framework of the Declaration of Principles and Programme of Action adopted in 1976 by the Tripartite World Conference on Employment, Income Distribution and Social Progress and the International Division of Labour, and of the resolution concerning follow-up to the World Employment Conference adopted by the International Labour Conference in 1979,

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to employment policy which is the fourth item on the agenda of the session, and

Having determined that these proposals shall take the form of a Recommendation supplementing the Employment Policy Convention and Recommendation, 1964:

adopts this twenty-sixth day of June of the year one thousand nine hundred and eighty-four the following Recommendation, which may be cited as the Employment Policy (Supplementary Provisions) Recommendation, 1984.

och den låga ekonomiska tillväxttakten under senare år är nödvändigt att samordna den ekonomiska, monetära och sociala politiken på nationell och internationell nivå, att eftersträva en minskning av skillnaderna mellan utvecklade länder och utvecklingsländer och att arbeta för upprättandet av den nya ekonomiska världsordningen för att på bästa möjliga sätt använda resurser för utveckling och för skapande av arbetstillfällen och därigenom bekämpa arbetslöshet och undersysselsättning,

konstaterar en försämring av sysselsättningsmöjligheterna i de flesta industri- och utvecklingsländer och uttrycker övertygelsen att fattigdom, arbetslöshet och olika möjligheter ej kan accepteras från humanitär och social rättvisesynpunkt och kan framkalla sociala spänningar och sålunda skapa förhållanden som kan sätta freden i fara och menligt påverka utövandet av rätten till arbete, vari inbegrips fritt val av sysselsättning, rättvisa och tillfredsställande arbetsvillkor samt skydd mot arbetslöshet,

anser att 1964 års konvention och rekommendation om sysselsättningspolitik bör sättas in i ett vidare sammanhang inom ramen för såväl den principdeklaration och det handlingsprogram som antogs år 1976 av den trepartiska världskonferensen om sysselsättning, inkomstfördelning och socialt framåtskridande samt internationell arbetsfördelning som för den av internationella arbetskonferensen år 1979 antagna resolutionen angående uppföljning av världssysselsättningskonferensen,

har beslutat att anta vissa förslag angående sysselsättningspolitiken, en fråga som utgör den fjärde punkten på mötets dagordning,

har fastställt att dessa förslag skall ta formen av en rekommendation som skall vara ett tillägg till 1964 års konvention och rekommendation om sysselsättningspolitik, och

antar den 26 juni 1984 följande rekommendation, som kan kallas 1984 års rekommendation om sysselsättningspolitik (tilläggsbestämmelser).

I. General Principles of Employment Policy

1. The promotion of full, productive and freely chosen employment provided for in the Employment Policy Convention and Recommendation, 1964, should be regarded as the means of achieving in practice the realisation of the right to work.

2. Full recognition by Members of the right to work should be linked with the implementation of economic and social policies, the purpose of which is the promotion of full, productive and freely chosen employment.

3. The promotion of full, productive and freely chosen employment should be the priority in, and an integral part of, economic and social policies of Members and, where appropriate, their plans for the satisfaction of the basic needs of the population.

4. Members should give special attention to the most efficient means of increasing employment and production and draw up policies and, if appropriate, programmes designed to facilitate the increased production and fair distribution of essential goods and services and the fair distribution of income throughout the country, with a view to satisfying the basic needs of the population in accordance with the Declaration of Principles and Programme of Action of the World Employment Conference.

5. In accordance with national praetice, the policies, plans and programmes referred to in Paragraphs 3 and 4 of this Recommendation should be drawn up and implemented in consultation and co-operation with the organisations of employers and workers and other organisations representative of the persons concerned, particularly those in the rural sector covered by the Rural Workers' Organisations Convention and Recommendation, 1975.

6. Economic and financial policies, at both the national and international levels, should reflect the priority to be attached to the goals referred to in Paragraphs 3 and 4 of this Recommendation.

7. The policies, plans and programmes referred to in Paragraphs 3 and 4 of this Recommendation should aim at eliminating any discrimination and ensuring for all workers equal opportunity and treatment in respect of

I. Allmänna principer för sysselsättningspolitiken

1. Främjande av full, produktiv och fritt vald sysselsättning som föreskrivs i 1964 års konvention och rekommendation om sysselsättningspolitik bör betraktas som medlet att i praktiken uppnå förverkligandet av rätten till arbete.

2. Fullt erkännande från medlemsstaterna av rätten till arbete bör knytas till genomförandet av en ekonomisk och social politik som syftar till att främja full, produktiv och fritt vald sysselsättning.

3. Främjande av full, produktiv och fritt vald sysselsättning bör ges prioritet i medlemsstaternas ekonomiska och sociala politik och, då så är lämpligt, i deras planer för tillgodoseende av befolkningens grundläggande behov och bör utgöra en integrerad del av denna politik och dessa planer.

4. Medlemsstaterna bör ägna särskild uppmärksamhet åt de metoder som mest effektivt ökar sysselsättning och produktion och utarbeta riktlinjer och, om så är lämpligt, program avsedda att underlätta en ökad produktion och en rättvis fördelning av nödvändiga varor och tjänster samt en rättvis inkomstfördelning i hela landet i syfte att tillgodose befolkningens grundläggande behov i enlighet med principdeklarationen och handlingsprogrammet från världssysselsättningskonferensen.

5. De riktlinjer, planer och program som avses i punkterna 3 och 4 i denna rekommendation bör utarbetas och genomföras i överensstämmelse med nationell praxis och i samråd och samarbete med arbetsgivar- och arbetstagarorganisationerna och andra organisationer som representerar berörda personer, särskilt de på landsbygden, som omfattas av 1975 års konvention och rekommendation angående organisationer av arbetande på landsbygden.

6. Den ekonomiska och finansiella politiken bör på både nationell och internationell nivå återspegla den stora vikt som bör fästas vid de mål som avses i punkterna 3 och 4 i denna rekommendation.

7. De riktlinjer, planer och program som avses i punkterna 3 och 4 i denna rekommendation bör syfta till att avskaffa varje slag av diskriminering och till att tillförsäkra alla arbetstagare lika möjligheter och lika behand-

access to employment, conditions of employment, wages and income, vocational guidance and training and career development.

8. Members should take measures to combat effectively illegal employment, that is employment which does not comply with the requirements of national laws, regulations and practice.

9. Members should take measures to enable the progressive transfer of workers from the informal sector, where it exists, to the formal sector to take place.

10. Members should adopt policies and take measures which, while taking account of national law and practice, should –

(a) facilitate adjustment to structural change at the global, sectoral and enterprise levels and the reemployment of workers who have lost their jobs as a result of structural and technological changes; and

(b) safeguard the employment or facilitate the reemployment of workers affected in the case of sale, transfer, closure or relocation of a company, establishment or equipment.

11. In accordance with national law and practice, the methods of giving effect to employment policies might include negotiating collective agreements on questions having a bearing on employment such as –

(a) the promotion and safeguarding of employment;

(b) the economic and social consequences of restructuring and rationalisation of branches of economic activity and undertakings;

(c) the reorganisation and reduction of working time;

(d) the protection of particular groups; and

(e) information on economic, financial and employment issues.

12. Members should, after consultation with the organisations of employers and workers, take effective measures to encourage multinational enterprises to undertake and promote in particular the employment policies set forth in the Tripartite Declaration of Principles concerning Multinational Enterprises and Social Policy, 1977, and to ensure that negative effects of the investments of

ling vad gäller tillträde till anställning, anställningsvillkor, löner och inkomster, arbetsvägledning och yrkesutbildning samt karriärutveckling.

8. Medlemsstaterna bör vidta åtgärder för att effektivt bekämpa olaglig anställning, dvs. anställning som inte följer kraven i nationella lagar, bestämmelser och praxis.

9. Medlemsstaterna bör vidta åtgärder för att möjliggöra en gradvis överföring av arbetstagare från den informella sektorn, där den förekommer, till den formella sektorn.

10. Medlemsstaterna bör under hänsynstagande till nationell lagstiftning och praxis anta handlingsprogram och vidta åtgärder som bör

(a) underlätta anpassning till strukturella förändringar på global, sektors- och företagsnivå samt återanställning av arbetstagare som har förlorat sina arbeten till följd av strukturella och teknologiska förändringar; och

(b) trygga anställning eller underlätta återanställning av arbetstagare som berörs vid försäljning, överlåtelse, nedläggning eller omlokalisering av företag, anläggning eller utrustning.

11. I enlighet med nationell lagstiftning och praxis kan de metoder som används för att genomföra sysselsättningspolitiken innefatta förhandlingar om kollektivavtal i frågor som påverkar sysselsättningen t.ex.

(a) främjande och tryggande av sysselsättningen;

(b) de ekonomiska och sociala följderna på grund av omstrukturering och rationalisering av olika sektorer inom näringslivet och av företagen;

(c) omorganisation och förkortning av arbetstiden;

(d) skydd för särskilda grupper; och

(e) information i ekonomiska och finansiella frågor samt i frågor rörande sysselsättningen.

12. Medlemsstaterna bör efter samråd med arbetsgivar- och arbetstagarorganisationerna vidta effektiva åtgärder för att uppmuntra multinationella företag att i synnerhet genomföra och främja det sysselsättningspolitiska handlingsprogram som lades fram i 1977 års trepartiska deklaration om riktlinjer rörande multinationella företag och arbetsmarknaden och säkerställa att negativa effekter för sys-

multinational enterprises on employment are avoided and that positive effects are encouraged.

13. In view of increasing interdependence within the world economy, Members should, in addition to the measures taken at the national level, strengthen international co-operation in order to ensure the success of the fight against unemployment.

II. Population Policy

14. (1) While ensuring that sufficient employment opportunities exist, development and employment policies might, where appropriate and in accordance with national law and practice, include population policies and programmes designed to ensure promotion of family welfare and family planning through programmes of information and voluntary education on population issues.

(2) Members, particularly developing countries, in collaboration with both national and international non-governmental organisations might –

(a) pay particular attention in their population policies and programmes to educating actual and potential parents on the benefits of family planning;

(b) in rural areas, increase the number of health facilities and community centres offering family planning services and the number of trained personnel to provide these services; and

(c) in urban areas, pay particular attention to the urgent need to develop appropriate infrastructures and improve living conditions, especially in slum areas.

III. Employment of Youth and Disadvantaged Groups and Persons

15. In the context of an overall employment policy, Members should adopt measures to respond to the needs of all categories of persons frequently having difficulties in finding lasting employment, such as certain women, certain young workers, disabled persons, older workers, the long-term unemployed and migrant workers lawfully within their territory. These measures should be consistent with the provisions of international labour Conventions and Recommendations

selsättningen till följd av de multinationella företagens investeringar undviks och att positiva effekter uppmuntras.

13. Med tanke på det växande inbördes beroendet inom världsekonomin bör medlemsstaterna, utöver de åtgärder som vidtas på nationell nivå, stärka det internationella samarbetet i syfte att säkerställa en framgångsrik kamp mot arbetslösheten.

II. Befolkningspolitik

14. (1) Vid säkerställandet av ett tillräckligt antal arbetstillfällen kan handlingsprogrammen för utveckling och sysselsättning, då så är lämpligt och i överensstämmelse med nationell lagstiftning och praxis, omfatta befolkningspolitiska åtgärder och program avsedda att främja familjens välfärd samt familjeplanering genom informationsprogram och frivillig utbildning i befolkningsfrågor.

(2) Medlemsstaterna, särskilt utvecklingsländerna, kan i samarbete med både nationella och internationella icke-statliga organisationer

(a) ägna särskild uppmärksamhet i sina befolkningspolitiska riktlinjer och program åt att undervisa dagens och morgondagens föräldrar om fördelarna med familjeplanering;

(b) på landsbygden öka antalet hälsovårdsanläggningar och rådgivningscentraler som erbjuder hjälp i familjeplaneringsfrågor samt mängden utbildad personal för denna service; och

(c) i städerna ägna särskild uppmärksamhet åt det trängande behovet av att utveckla lämpliga infrastrukturer och att förbättra levnadsförhållandena, speciellt i slumområden.

III. Anställning av ungdomar och grupper och personer med handikapp

15. Inom ramen för en allmän sysselsättningspolitik bör medlemsstaterna vidta åtgärder som svarar mot behoven hos alla kategorier av personer som ofta har svårigheter att finna varaktig sysselsättning, t. ex. vissa kvinnor, vissa unga arbetstagare, handikappade, äldre arbetstagare, långtidsarbetslösa och migrerande arbetstagare, som lagligen vistas inom deras territorium. Dessa åtgärder skall vara i enlighet med bestämmelserna i ILO-konventioner och -rekommendationer

relating to the employment of these groups and with the conditions of employment established under national law and practice.

16. While taking account of national conditions and in accordance with national law and practice, the measures referred to in Paragraph 15 of this Recommendation might include, inter alia

(a) general education accessible to all and vocational guidance and training programmes to assist these persons to find work and to improve their employment opportunities and their income;

(b) the creation of a training system linked with both the educational system and the world of work;

(c) counselling and employment services to assist individuals to enter the labour market and to help them to find employment which corresponds to their skills and aptitudes;

d) programmes which create gainful employment in specific regions, areas or sectors;

(e) programmes of adjustment to structural change;

(f) measures of continuing training and retraining;

(g) measures of vocational rehabilitation;

(h) assistance for voluntary mobility; and

(i) programmes for the promotion of self-employment and workers' co-operatives.

17. (1) Other special measures should be taken for young people. In particular

(a) public and private institutions and undertakings should be encouraged to engage and to train young people by means appropriate to national conditions and practice;

(b) although priority should be given to integrating young persons into regular employment, special programmes might be set up with a view to employing young people on a voluntary basis for the execution of community projects, in particular local projects having a social character, bearing in mind the provisions of the Special Youth Schemes Recommendation, 1970;

(c) special programmes should be set up in which training and work alternate so as to assist young people in finding their first job;

(d) training opportunities should be adapt-

angående anställning av dessa grupper och i enlighet med de anställningsvillkor som fastställts genom nationell lagstiftning och praxis.

16. Med beaktande av nationella förhållanden och i överensstämmelse med nationell lagstiftning och praxis kan de åtgärder som avses i punkt 15 i denna rekommendation bl. a. omfatta

(a) allmän utbildning tillgänglig för alla och arbetsväglednings- och yrkesutbildningsprogram för att hjälpa dessa personer att finna arbete och för att förbättra deras sysselsättningsmöjligheter samt deras inkomster;

(b) skapande av ett system för yrkesutbildning som både knyts till skolsystemet och arbetslivet;

(c) arbetsväglednings- och platsförmedlingstjänster för att bistå de enskilda individerna att komma in på arbetsmarknaden och för att hjälpa dem att finna ett arbete som motsvarar deras färdigheter och lämplighet;

(d) program som skapar inkomstbringande sysselsättning inom vissa regioner, områden eller sektorer;

(e) program för anpassning till strukturella förändringar;

(f) åtgärder för återkommande utbildning och omskolning;

(g) åtgärder för yrkesinriktad rehabilitering;

(h) stöd till frivillig rörlighet; samt

(i) program för främjande av egen verksamhet och arbetstagarkooperativ.

17. (1) Andra särskilda åtgärder bör vidtas för ungdomar. I synnerhet

(a) bör offentliga och privata institutioner och företag uppmuntras att anställa och utbilda ungdomar på sätt som är förenligt med nationella förhållanden och nationell praxis;

(b) kan, även om prioritet bör ges till integrering av ungdomar i reguljärt arbete, speciella program införas i syfte att sysselsätta ungdomar på frivillig basis för att utföra samhällsprojekt, särskilt lokala projekt av social karaktär, med beaktande av bestämmelserna i 1970 års rekommendation om särskilda program för ungdom;

(c) bör särskilda program införas, där utbildning och arbete varvas, för att hjälpa ungdomar att finna sitt första arbete;

(d) bör utbildningsmöjligheter anpassas till

ed to technical and economic development and the quality of training should be improved;

(e) measures should be taken to ease the transition from school to work and to promote opportunities for employment on completion of training;

(f) research on employment prospects should be promoted as a basis for a rational vocational training policy; and

(g) the safety and health of young workers should be protected.

(2) The measures referred to in subparagraph (1) of this Paragraph should be carefully monitored to ensure that they result in beneficial effects on young people's employment.

3) These measures should be consistent with the provisions of international labour Conventions and Recommendations relating to the employment of young persons and with the conditions of employment established under national law and practice.

18. Incentives appropriate to national conditions and practice might be provided in order to facilitate the implementation of the measures referred to in Paragraphs 15 to 17 of this Recommendation.

19. In accordance with national law and practice, full and timely consultations should be held on the formulation, application and monitoring of the measures and programmes referred to in Paragraphs 15 to 18 of this Recommendation between the competent authorities and the organisations of employers and workers and other organisations concerned.

IV. Technology Policies

20. One of the major elements of national development policy should be to facilitate the development of technology as a means of increasing productive potential and achieving the major development objectives of creation of employment opportunities and the satisfaction of basic needs. Technology policies should, taking into account the stage of economic development, contribute to the improvement of working conditions and reduction of working time, and include measures to prevent loss of jobs.

den tekniska och ekonomiska utvecklingen och utbildningens kvalitet förbättras;

(e) bör åtgärder vidtas för att underlätta övergången från skola till arbetsliv och för att främja möjligheterna till sysselsättning vid avslutad utbildning;

(f) bör forskning beträffande sysselsättningsmöjligheterna i framtiden främjas som grundval för en rationell yrkesutbildningspolitik; och

(g) unga arbetstagares säkerhet och hälsa bör skyddas.

(2) De åtgärder som avses under (1) i denna punkt bör omsorgsfullt övervakas för att säkerställa att de medför gynnsamma effekter för ungdomars sysselsättning.

(3) Dessa åtgärder skall vara förenliga med bestämmelserna i ILO-konventioner och -rekommendationer angående ungdomars sysselsättning och med de anställningsvillkor som fastställts i nationell lagstiftning och praxis.

18. Stimulanser anpassade till nationella förhållanden och praxis kan ges för att underlätta genomförandet av de åtgärder som avses i punkterna 15–17 i denna rekommendation.

19. I enlighet med nationell lagstiftning och praxis skall fullt samråd hållas vid lämplig tidpunkt mellan berörda myndigheter och arbetsgivar- och arbetstagarorganisationer samt andra berörda organisationer angående utformning, tillämpning och övervakning av de åtgärder och program som avses i punkterna 15–18 i denna rekommendation.

IV. Teknologiska handlingsprogram

20. Ett av de viktigare inslagen i den nationella utvecklingspolitiken bör vara att underlätta den teknologiska utvecklingen såsom ett medel att öka produktionen och uppnå de primära utvecklingsmålen att skapa arbetstillfällen och tillgodose de grundläggande behoven. De teknologiska handlingsprogrammen bör med beaktande av det ekonomiska utvecklingsstadiet bidra till en förbättring av arbetsförhållandena och till en förkortning av arbetstiden samt innefatta åtgärder för att motverka en minskning av antalet arbetstillfällen.

21. Members should
(a) encourage research on the selection, adoption and development of new technologies and on their effects on the volume and structure of employment, conditions of employment, training, job content and skill requirements; and
(b) encourage research on the technologies most appropriate to the specific conditions of countries, by ensuring the involvement of independent research institutes.

22. Members should endeavour to ensure by appropriate measures
(a) that the education and training systems, including schemes for retraining, offer workers sufficient opportunities for adjusting to altered employment requirements resulting from technological change;
(b) that particular attention is given to the best possible use of existing and future skills; and
(c) that negative effects of technological changes on employment, working and living conditions and on occupational safety and health are eliminated to the extent possible, in particular through the incorporation of ergonomic, safety and health considerations at the design stage of new technologies.

23. Members should, through all methods suited to national conditions and practice, promote the use of appropriate new technologies and assure or improve liaison and consultation between the different units and organisations concerned with these questions and the representative organisations of employers and workers.

24. The organisations of employers and workers concerned and undertakings should be encouraged to assist in the dissemination of general information on technological choices, in the promotion of technological linkages between large-scale and small-scale undertakings and in the setting up of relevant training programmes.

25. In accordance with national practice, Members should encourage employers' and workers' organisations to enter into collective agreements at national, sectoral or undertaking levels on the social consequences of the introduction of new technologies.

26. Members should, as far as possible and

21. Medlemsstaterna bör
(a) främja forskning angående val, antagande och utveckling av nya teknologier samt angående effekterna för sysselsättningsvolymen och sysselsättningsstrukturen, anställningsförhållanden, utbildning, arbetsinnehåll samt krav på yrkeskunskaper; och
(b) främja forskning angående de teknologier som bäst lämpar sig med hänsyn till ländernas särskilda förhållanden genom att säkerställa medverkan från oberoende forskningsinstitut.

22. Medlemsstaterna bör genom lämpliga åtgärder söka säkerställa att
(a) utbildningssystemen, däri inbegripet omskolningsprogrammen, erbjuder arbetstagarna tillräckliga möjligheter att anpassa sig till ändrade anställningskrav till följd av de teknologiska förändringarna;
(b) särskild vikt läggs vid att på bästa möjliga sätt utnyttja befintliga och framtida yrkeskunskaper; och
(c) de negativa effekterna för sysselsättningen, arbets- och levnadsförhållanden samt för arbetarskyddet till följd av de teknologiska förändringarna undanröjs så långt som möjligt, i synnerhet genom att särskild hänsyn tas till ergonomi, säkerhet och hälsa redan vid utformningen av nya teknologier.

23. Medlemsstaterna bör genom alla metoder som lämpar sig med hänsyn till nationella förhållanden och praxis främja utnyttjandet av lämpliga nya teknologier och säkerställa eller förbättra kontakterna och samrådet mellan de olika organ och organisationer som berörs av dessa frågor och de representativa arbetsgivar- och arbetstagarorganisationerna.

24. Berörda arbetsgivar- och arbetstagarorganisationer och företag bör uppmuntras att hjälpa till att sprida allmän information om val av teknologi och att främja teknologiskt samarbete mellan stora och små företag samt att delta vid utformningen av relevanta utbildningsprogram.

25. Medlemsstaterna bör i enlighet med nationell praxis uppmuntra arbetsgivar- och arbetstagarorganisationerna att sluta kollektivavtal på nationell, bransch- eller företagsnivå om de sociala följderna i samband med införandet av nya teknologier.

26. Medlemsstaterna bör så långt som möj-

in accordance with national law and practice, encourage undertakings, when introducing into their operations technological changes which are liable to have major effects upon workers in the undertaking

(a) to associate workers and/or their representatives in the planning, introduction and use of new technologies, that is to inform them of the opportunities offered by and the effects of such new technologies and to consult them in advance with a view to arriving at agreements;

(b) to promote a better organisation of working time and a better distribution of employment;

(c) to prevent and mitigate to the greatest extent practicable any adverse effects of the technological changes on workers; and

(d) to promote investments in technology that would encourage, directly or indirectly, the creation of employment and contribute to a progressive increase in production and the satisfaction of the basic needs of the population.

ligt och i enlighet med nationell lagstiftning och praxis uppmuntra företag då de håller på att införa teknologiska förändringar i sin verksamhet, vilka väsentligt påverkar arbetstagarna i företaget, att

(a) ta med arbetstagare och/eller deras representanter vid planeringen, införandet och utnyttjandet av nya teknologier, dvs. informera dem om de möjligheter som sådana nya teknologier kan erbjuda och om effekterna av sådana nya teknologier samt rådfråga dem i förväg i syfte att nå överenskommelser;

(b) främja en bättre organisering av arbetstiden och en bättre arbetsfördelning;

(c) i största möjliga utsträckning förhindra och mildra de negativa effekterna för arbetstagarna till följd av teknologiska förändringar; samt

(d) stimulera investeringar i teknologi, som direkt eller indirekt uppmuntrar skapandet av sysselsättning och bidrar till en gradvis ökning av produktionen och till tillgodoseendet av befolkningens grundläggande behov.

V. Informal Sector

27. (1) National employment policy should recognise the importance as a provider of jobs of the informal sector, that is economic activities which are carried on outside the institutionalised economic structures.

(2) Employment promotion programmes should be elaborated and implemented to encourage family work and independent work in individual workshops, both in urban and rural areas.

28. Members should take measures to promote complementary relationships between the formal and informal sectors and to provide greater access of undertakings in the informal sector to resources, product markets, credit, infrastructure, training facilities, technical expertise and improved technologies.

29. (1) While taking measures to increase employment opportunities and improve conditions of work in the informal sector, Members should seek to faciliate its progressive integration into the national economy.

V. Den informella sektorn

27 (1) Den nationella sysselsättningspolitiken bör erkänna den betydelse som den informella sektorn, dvs. ekonomisk verksamhet som bedrivs utanför de institutionaliserade ekonomiska strukturerna, har, då det gäller att tillhandahålla arbetstillfällen.

(2) Sysselsättningsfrämjande program bör utarbetas och genomföras för att uppmuntra familjearbete och självständigt arbete i egna verkstäder såväl i städerna som på landsbygden.

28. Medlemsstaterna bör vidta åtgärder för att främja ett kompletterande förhållande mellan den formella och informella sektorn samt ge företagen i den informella sektorn bättre tillgång till resurser, varumarknader, krediter, infrastruktur, utbildningsmöjligheter, teknisk expertis samt förbättrade teknologier.

29. (1) Medlemsstaterna bör, då de vidtar åtgärder för att öka sysselsättningsmöjligheterna och förbättra arbetsförhållandena i den informella sektorn, söka underlätta dess gradvisa integrering i den nationella ekonomin.

(2) Members should take into account that integration of the informal sector into the formal sector may reduce its ability to absorb labour and generate income. Nevertheless, they should seek progressively to extend measures of regulation to the informal sector.

(2) Medlemsstaterna bör beakta att en integrering av den informella sektorn i den formella sektorn kan minska den informella sektorns möjligheter att absorbera arbetskraft och generera inkomster. De bör likväl gradvis söka utsträcka regleringsåtgärderna till den informella sektorn.

VI. Small Undertakings

30. National employment policy should take account of the importance of small undertakings as providers of jobs, and recognise the contribution of local employment creation initiatives to the fight against unemployment and to economic growth. These undertakings, which can take diverse forms, such as small traditional undertakings, co-operatives and associations, offer employment opportunities, especially for workers who have particular difficulties.

31. After consultation and in co-operation with employers' and workers' organisations, Members should take the necessary measures to promote complementary relationships between the undertakings referred to in Paragraph 30 of this Recommendation and other undertakings, to improve working conditions in these undertakings, and to improve their access to product markets, credit, technical expertise and advanced technology.

VI. Små företag

30. Den nationella sysselsättningspolitiken bör ta hänsyn till den betydelse som små företag har då det gäller att tillhandahålla arbetstillfällen och erkänna värdet av de lokala initiativen för skapande av sysselsättning i kampen mot arbetslösheten och för den ekonomiska tillväxten. Dessa företag, som kan ha olika former, t. ex. små traditionella företag, kooperativ och föreningar, erbjuder arbetstillfällen, i synnerhet för arbetstagare som har särskilda svårigheter.

31. Efter samråd och i samarbete med arbetsgivar- och arbetstagarorganisationerna bör medlemsstaterna vidta nödvändiga åtgärder för att främja ett kompletterande förhållande mellan de företag som avses i punkt 30 i denna rekommendation och andra företag i syfte att förbättra arbetsförhållandena i dessa företag och underlätta deras tillträde till varumarknader samt förbättra deras tillgång till krediter, teknisk expertis och avancerad teknologi.

VII. Regional Development Policies

32. In accordance with national law and practice, Members should recognise the importance of balanced regional development as a means of mitigating the social and employment problems created by the unequal distribution of natural resources and the inadequate mobility of the means of production, and of correcting the uneven spread of growth and employment between regions and areas within a country.

33. Measures should be taken, after consultation and in co-operation with the representatives of the populations concerned and in particular with the organisations of employers and workers, with a view to promoting employment in underdeveloped or backward areas, declining industrial and agricultural areas, frontier zones and, in general,

VII. Regional utvecklingspolitik

32. I enlighet med nationell lagstiftning och praxis bör medlemsstaterna erkänna betydelsen av en balanserad regional utveckling som ett medel att minska de sociala problem och sysselsättningsproblem som uppkommit till följd av den ojämna fördelningen av naturtillgångar och produktionsmedlens bristande rörlighet och rätta till skillnaderna i fråga om tillväxt och sysselsättning mellan olika regioner och områden inom samma land.

33. Åtgärder bör vidtas efter samråd och i samarbete med de berörda befolkningarnas företrädare och i synnerhet med arbetsgivar- och arbetstagarorganisationerna för att främja sysselsättningen i outvecklade eller eftersatta områden, i industri- och jordbruksområden som är på tillbakagång, i gränsområden samt i allmänhet i de delar av landet som

parts of the country which have not benefited satisfactorily from national development.

34. Taking account of national conditions and of each Member's plans and programmes, the measures referred to in Paragraph 33 of this Recommendation might include, inter alia

(a) creating and developing growth poles and growth centres with good prospects for generating employment;

(b) developing and intensifying regional potential taking into account the human and natural resources of each region and the need for coherent and balanced regional development;

(c) expanding the number and size of medium-sized and small towns in order to counterbalance the growth of large cities;

(d) improving the availability and distribution of and access to essential services required for meeting basic needs;

(e) encouraging the voluntary mobility of workers within each region and between different regions of the country by appropriate social welfare measures, while making an effort to promote satisfactory living and working conditions in their areas of origin;

(f) investing in improvements to the regional infrastructures, services and administrative structures, including the allocation of the necessary staff and the provision of training and retraining opportunities; and

(g) promoting the participation of the community in the definition and implementation of regional development measures

VIII. Public Investment and Special Public Works Programmes

35. Members might implement economically and socially viable public investment and special public works programmes, particularly with a view to creating and maintaining employment and raising incomes, reducing poverty and better meeting basic needs in areas of widespread unemployment and underemployment. Such programmes should, where possible and appropriate

(a) pay special attention to the creation of employment opportunities for disadvantaged groups;

inte på ett tillfredsställande sätt dragit fördel av den nationella utvecklingen.

34. Med hänsyn till nationella förhållanden och till varje medlemsstats planer och program kan de åtgärder som avses i punkt 33 i denna rekommendation bl. a. omfatta

(a) upprättande och utveckling av tillväxtpoler och tillväxtcentra med goda möjligheter att skapa sysselsättning;

(b) utveckling och stärkande av de regionala möjligheterna, varvid hänsyn skall tas till de mänskliga resurserna och naturtillgångarna i varje region och till behovet av en sammanhängande och balanserad regional utveckling;

(c) ökning av antalet medelstora och små städer och storleken på dessa i syfte att motverka storstädernas tillväxt;

(d) förbättrad tillgång till och fördelning av nödvändiga tjänster för tillgodoseende av de grundläggande behoven;

(e) uppmuntran med lämpliga sociala åtgärder av arbetstagarnas frivilliga rörlighet inom varje region och mellan olika regioner inom landet medan ansträngningar görs för att främja tillfredsställande levnads- och arbetsförhållanden i deras ursprungsområden;

(f) investeringar för att förbättra regionala infrastrukturer, service samt administrativa strukturer, däri inbegripet tilldelning av nödvändig personal och tillhandahållande av utbildnings- och omskolningsmöjligheter; samt

(g) främjande av samhällets medverkan vid utformning och genomförande av åtgärder för regional utveckling.

VIII. Offentliga investeringsprogram samt särskilda program för offentliga arbeten

35. Medlemsstaterna kan genomföra offentliga investeringsprogram och särskilda program för offentliga arbeten, som är sunda från ekonomisk och social synpunkt, i synnerhet för att skapa och upprätthålla sysselsättning och öka inkomster, minska fattigdom och bättre tillgodose de grundläggande behoven i områden med utbredd arbetslöshet och undersysselsättning. Sådana program bör, då så är möjligt och lämpligt:

(a) ägna särskild uppmärksamhet åt att skapa sysselsättningsmöjligheter för eftersatta grupper;

(b) include rural and urban infrastructure projects as well as the construction of facilities for basic-needs satisfaction in rural, urban and suburban areas, and increased productive investments in sectors such as energy and telecommunications;

(c) contribute to raising the standard of social services in fields such as education and health;

(d) be designed and implemented within the framework of development plans where they exist and in consultation with the organisations of employers and workers concerned;

(e) identify the persons whom the programmes are to benefit, determine the available manpower and define the criteria for project selection;

(f) ensure that workers are recruited on a voluntary basis;

(g) ensure that manpower is not diverted from other productive activities;

(h) provide conditions of employment consistent with national law and practice, and in particular with legal provisions governing access to employment, hours of work, remuneration, holidays with pay, occupational safety and health and compensation for employment injuries; and

(i) facilitate the vocational training of workers engaged in such programmes as well as the retraining of those who, because of structural changes in production and employment, have to change their jobs.

(b) omfatta såväl infrastrukturprojekt på landsbygden och i städerna som byggandet av anordningar för att tillfredsställa basbehoven på landsbygden, i städerna och i förortsområden samt ökade produktiva investeringar inom t. ex. energisektorn och telekommunikationssektorn;

(c) bidra till att höja standarden på de sociala tjänsterna inom utbildnings- och hälsovårdsområdet;

(d) utformas och genomföras inom ramen för utvecklingsplanerna, där sådana förekommer, och i samråd med berörda arbetsgivar- och arbetstagarorganisationer;

(e) ange de personer som programmen är avsedda för, fastställa den tillgängliga arbetskraften och bestämma kriterierna för val av projekt;

(f) säkerställa att arbetstagare rekryteras på frivillig väg;

(g) säkerställa att arbetskraft inte tas från annan produktiv verksamhet;

(h) erbjuda anställningsvillkor förenliga med nationell lagstiftning och praxis, och i synnerhet med de lagbestämmelser som reglerar tillträde till anställning, arbetstid, löner, betald semester, arbetarskydd och ersättning vid yrkesskada; samt

(i) underlätta yrkesutbildning av arbetstagare som omfattas av sådana program samt omskolning av dem som måste byta arbete på grund av strukturella förändringar i produktionen och sysselsättningen.

IX. International Economic Co-operation and Employment

36. Members should promote the expansion of international trade in order to help one another to attain employment growth. To this end, they should co-operate in international bodies which are engaged in facilitating sustainable and mutually beneficial increases in international trade, technical assistance and investment.

37. Bearing in mind their responsibilities in relation to other competent international bodies Members should, with a view to ensuring the effectiveness of employment policies, adopt the following objectives

(a) to promote the growth of production and world trade in conditions of economic

IX. Internationellt ekonomiskt samarbete och sysselsättning

36. Medlemsstaterna bör främja en ökning av den internationella handeln för att hjälpa varandra att uppnå sysselsättningstillväxt. För detta ändamål bör de samarbeta i internationella organ som verkar för att underlätta en varaktig och ömsesidigt fördelaktig ökning av internationell handel, tekniskt bistånd samt investeringar.

37. I syfte att säkerställa en effektiv sysselsättningspolitik bör medlemsstaterna, med beaktande av sina skyldigheter inom andra internationella organ, uppställa följande mål:

(a) främja produktionstillväxt och en ökning av världshandeln under ekonomiskt sta-

stability and growing employment, within the context of international co-operation for development and on the basis of equality of rights and mutual advantage;

(b) to recognise that the interdependence between States, resulting from the increasing integration of the world economy, should help to create a climate in which States can, wherever appropriate, define joint policies designed to promote a fair distribution of the social costs and benefits of structural adjustment as well as a fairer international distribution of income and wealth, in such a way as to enable developing countries to absorb the increase in their labour force, and the developed countries to raise their levels of employment and reduce the adjustment cost for the workers concerned;

(c) to co-ordinate national policies concerning trade and structural change and adjustment so as to make possible a greater participation of developing countries in world industrial production within an open and fair world trading system, to stabilise commodity prices at remunerative levels which are acceptable to both producers and consumers, and to encourage investment in the production and processing of commodities in developing countries;

(d) to encourage the peaceful resolution of disputes among nations and negotiated arms reduction agreements which will achieve security for all nations, as well as the progressive transfer of expenditure on armaments and the reconversion of the armaments industry to the production of essential goods and services, especially those which satisfy the basic needs of the population and the needs of developing countries;

(e) to seek agreement on concerted action at the international level with a view to improving the international economic system, especially in the financial sphere, so as to promote employment in developed as well as developing countries;

(f) to increase mutual economic and technical co-operation, especially between countries at different levels of economic development and with different social and economic systems, through exchange of experience and

bila förhållanden och ökande sysselsättning inom ramen för internationellt utvecklingssamarbete och på grundval av likställdhet och ömsesidig fördel;

(b) erkänna att det ömsesidiga beroendet mellan stater till följd av den ökande integrationen i världsekonomin bör bidra till att skapa ett klimat i vilket stater, där så är lämpligt, kan fastställa en gemensam politik som syftar till att främja en rättvis fördelning av de sociala kostnaderna och fördelarna i samband med strukturell anpassning samt en mera rättvis internationell fördelning av inkomster och välstånd på sådant sätt som gör det möjligt för utvecklingsländerna att absorbera ökningen av deras arbetskraft och för de utvecklade länderna att öka sysselsättningsnivån och minska anpassningskostnaderna för berörda arbetstagare;

(c) samordna den nationella politiken i fråga om handel samt strukturomvandling och strukturanpassning för att göra det möjligt för utvecklingsländerna att i större utsträckning delta i världens produktion av industrivaror i ett öppet och rättvist världshandelssystem, stabilisera råvarupriserna på lönsamma nivåer, som är godtagbara för såväl producenter som konsumenter, samt uppmuntra investeringar i produktion och bearbetning av råvaror i utvecklingsländerna;

(d) uppmuntra en fredlig lösning av tvister mellan nationer och förhandlingar om överenskommelser rörande vapenbegränsning, vilket kommer att bidra till säkerhet för alla nationer, samt en gradvis överföring av rustningsutgifterna och omställning av rustningsindustrin mot produktion av nödvändiga varor och tjänster, särskilt sådana som syftar till att tillgodose befolkningens grundläggande behov och behoven i utvecklingsländerna;

(e) söka uppnå överenskommelse om gemensamt handlande på internationell nivå i syfte att förbättra det internationella ekonomiska systemet, särskilt på det finansiella området, för att på så sätt främja sysselsättningen i såväl utvecklade länder som i utvecklingsländer;

(f) öka det ömsesidiga ekonomiska och tekniska samarbetet, särskilt mellan länder som befinner sig på olika nivåer av ekonomisk utveckling och med olika sociala och ekonomiska system, genom utbyte av erfarenheter

the development of complementary capacities, particularly in the fields of employment and human resources and the choice, development and transfer of technology in accordance with mutually accepted law and practice concerning private property rights;

(g) to create conditions for sustained, non-inflationary growth of the world economy, and for the establishment of an improved international monetary system which would lead to the establishment of the new international economic order; and

(h) to ensure greater stability in exchange rates, a reduction of the debt burden of developing countries, the provision of long-term, low-cost financial assistance to developing countries and the adoption of adjustment policies which promote employment and the satisfaction of basic needs.

38. Members should

(a) promote the transfer of technologies with a view to enabling developing countries to adopt, on fair and reasonable commercial terms, those which are most appropriate for the promotion of employment and the satisfaction of basic needs; and

(b) take appropriate measures for the creation and maintenance of employment and for the provision of training and retraining opportunities. Such measures might include the establishment of national, regional or international readjustment funds for the purpose of assisting in the positive adjustment of industries and workers affected by changes in the world economy.

och utveckling av kompletterande kapacitet, i synnerhet inom områdena sysselsättning och mänskliga resurser, samt i fråga om val, utveckling och överföring av teknologi i enlighet med ömsesidigt godtagna lagar och praxis rörande den privata äganderätten;

(g) skapa förutsättningar för en varaktig, icke-inflationsdrivande tillväxt i världsekonomin samt för upprättandet av ett förbättrat internationellt monetärt system som skulle leda till införandet av den nya ekonomiska världsordningen; samt

(h) säkerställa en större stabilitet i fråga om växelkurser, en minskning av utvecklingsländernas skuldbörda, långsiktigt finansiellt bistånd till utvecklingsländerna på fördelaktiga villkor samt antagandet av en anpassningspolitik som främjar sysselsättningen och tillgodoseendet av de grundläggande behoven.

38. Medlemsstaterna bör

(a) främja teknologiöverföring för att göra det möjligt för utvecklingsländer att på rättvisa och rimliga kommersiella villkor anta den teknologi som är mest lämplig för främjande av sysselsättning och för tillgodoseende av de grundläggande behoven; samt

(b) vidta lämpliga åtgärder för att skapa och upprätthålla sysselsättning och tillhandahålla möjligheter till utbildning och omskolning. Sådana åtgärder kan innefatta upprättandet av nationella, regionala eller internationella anpassningsfonder i syfte att medverka till en positiv anpassning av näringsgrenar och arbetstagare som påverkas av förändringar i världsekonomin.

X. International Migration and Employment

39. Members, taking account of international labour Conventions and Recommendations on migrant workers, should, where international migration takes place, adopt policies designed

(a) to create more employment opportunities and better conditions of work in countries of emigration so as to reduce the need to migrate to find employment; and

(b) to ensure that international migration takes place under conditions designed to promote full, productive and freely chosen employment.

40. Members which habitually or repeatedly admit significant numbers of foreign work-

X. Internationell Migration och Sysselsättning

39. Medlemsstater, där internationell migration förekommer, bör med beaktande av ILO-konventioner och – rekommendationer om migrerande arbetstagare, anta handlingsprogram som syftar till att

(a) skapa fler arbetstillfällen och bättre arbetsvillkor i utvandringsländer i syfte att minska behovet att migrera för att finna arbete; och

(b) säkerställa att internationell migration äger rum under förhållanden som syftar till att främja full, produktiv och fritt vald sysselsättning.

40. Medlemsstater som ständigt eller vid upprepade tillfällen tar emot ett betydande

ers with a view to employment should, when such workers come from developing countries, endeavour to co-operate more fully in the development of such countries, by appropriate intensified capital movements, the expansion of trade, the transfer of technical knowledge and assistance in the vocational training of local workers, in order to establish an effective alternative to migration for employment and to assist the countries in question in improving their economic and employment situation.

41. Members which habitually or repeatedly experience significant outflows of their nationals for the purpose of employment abroad should, provided that such measures are not inconsistent with the right of everyone to leave any country including his own, take measures by means of legislation, agreements with employers' and workers' organisations, or in any other manner consistent with national conditions and practice, to prevent malpractices at the stage of recruitment or departure liable to result in illegal entry to, or stay or employment in, another country.

42. Developing emigration countries, in order to facilitate the voluntary return of their nationals who possess scarce skills, should

(a) provide the necessary incentives; and

(b) enlist the co-operation of the countries employing their nationals as well as of the International Labour Office and other international or regional bodies concerned with the matter.

43. Members, both countries of employment and countries of origin, should take appropriate measures to

(a) prevent abuse in the recruitment of labour for work abroad;

(b) prevent the exploitation of migrant workers; and

(c) ensure the full exercise of the rights to freedom of association and to organise and bargain collectively.

44. Members, both countries of employment and countries of origin, should, when it is necessary, taking fully into account existing international labour Conventions and Recommendations on migrant workers, conclude bilateral and multilateral agreements covering issues such as right of entry and

antal utländska arbetstagare i sysselsättningssyfte bör, då dessa arbetstagare kommer från utvecklingsländer, söka samarbeta mera fullständigt för utveckling av sådana länder genom en intensifiering av lämpliga kapitalrörelser, ett vidgat handelsutbyte, överföring av tekniskt kunnande samt genom medverkan vid yrkesutbildning av inhemska arbetstagare för att skapa ett effektivt alternativ till migration i sysselsättningssyfte och för att hjälpa berörda länder att förbättra såväl sin ekonomi som sysselsättning.

41. Medlemsstater som ständigt eller vid upprepade tillfällen har en betydande utflyttning av sina medborgare i sysselsättningssyfte utomlands bör, förutsatt att sådana åtgärder inte är oförenliga med rätten för var och en att lämna ett land, däri inbegripet sitt eget, vidta åtgärder genom lagstiftning, överenskommelser med arbetsgivar- och arbetstagarorganisationer eller på annat sätt som är förenligt med nationella förhållanden och praxis för att i samband med rekrytering eller avresa förhindra missbruk som kan leda till illegal inresa eller vistelse eller anställning i ett annat land.

42. För att underlätta för medborgare med eftersökta yrkeskvalifikationer att frivilligt återvända bör utvecklingsländer med utvandring

(a) ge nödvändiga stimulanser; och

(b) söka samarbeta med såväl de länder som anställer deras medborgare som med internationella arbetsbyrån och andra internationella eller regionala organ som sysslar med denna fråga.

43. Medlemsstaterna, såväl anställningsländer som ursprungsländer, bör vidta åtgärder för att

(a) förhindra missbruk vid rekrytering av arbetskraft för arbete utomlands;

(b) förhindra utnyttjandet av migrerande arbetstagare; och

(c) garantera det fulla utövandet av föreningsfriheten och organisationsrätten samt av den kollektiva förhandlingsrätten.

44. Medlemsstaterna, såväl anställningsländer som ursprungsländer bör, då så är nödvändigt, med fullt beaktande av gällande ILO-konventioner och -rekommendationer om migrerande arbetstagare, sluta bilaterala och multilaterala överenskommelser som behandlar sådana frågor som rätt till inresa och

stay, the protection of rights resulting from employment, the promotion of education and training opportunities for migrant workers, social security, and assistance to workers and members of their families wishing to return to their country of origin.

vistelse, skydd av rättigheter i samband med anställning, främjande av utbildningsmöjligheter för migrerande arbetstagare, social trygghet samt stöd till arbetstagare och medlemmar av deras familjer som önskar återvända till sitt ursprungsland.

Norstedts Tryckeri. Stockholm 1985